

[Morten Lange.]

Spørgsmålet om parlamentarisme blev trukket ind i den samme kreds af begreber. Det er, ligesom folketinget i denne debat måske ikke rigtig har forstået, hvad det egentlig er, vi snakker om. Det er i virkeligheden kun en del af spørgsmålet at drøfte suveræniteten osv., i og for sig er det måske slet ikke engang væsentligt. Det, som for mig forekommer at være væsentligt, er, at fællesmarkedet har en tendens til en bureaukratisering, til, at det bliver Kommissionen, der overtager styret, og ikke noget som helst parlamentarisk organ. Det er en tendens, som ikke er ukendt i tiden, og som vi på mange måder vægger os imod, men som i fællesmarkedet synes at være overordentlig typisk og hastigt fremadskridende. Jeg anser den for farlig. Der er talt venlige ord imod den her i folketinget i dag, sådan i al skikkelse, det må vi da se at arbejde imod, men lad os se, om man kan. Jeg anser fællesmarkedsbureaukratiet, som man varsler skal give en grøde i den danske juriststand som aldrig før, for at være en virkelig fare.

Med hensyn til grundloven kan hr. Haunstrup Clemmensen selv slå op og se i § 20, at man kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlade suveræniteten. Det, som for mig er problemet, er netop, at efter fællesmarkeds-traktaten er kommissionens funktioner sådan, at det bliver meget svært at fastsætte et nærmere bestemt omfang. Grundlove har altid været så løvsagte i formuleringen — undskyld, så løse i formuleringen, at det i de fleste tilfælde blot er et spørgsmål om dette folketings fortolkning af dem, det skal jeg da beredvilligt indrømme, men der er ingen tvivl om, at når man valgte den formulering, man valgte i grundloven, så var det netop, fordi der skulle være tale om en endelig og definitiv afgrænsning af, hvilken suveræniteten man afgav, og ikke en glidende vej ud i — jeg havde snart sagt, jeg ved ikke hvad.

Jeg har allerede sagt til hr. Niels Helveg Petersen, at hans forhåbninger om det løse fællesmarked er naturligvis mere sympatiske end det meget faste, vi kan vente, men jeg tror, at hr. Niels Helveg Petersen skal gøre sig alvorlige anstrengelser undervejs for at se, om det virkelig bliver det, man styrer henimod. Disse berømmelige og så meget

omtalte rapporter af hr. Werner og hr. Davignon — eller hvad det nu ellers hedder på det korrekte fællesmarkedssprog — tyder i en helt anden retning.

Det er ganske klart, at markedsministeren vil gå herfra i dag med det samme mandat, som han havde før, og så kan man jo se, hvordan han kan leve med det. Min tro på, at det vil føre til et positivt resultat, er begrænset, og det er jeg glad ved. Jeg har i denne sal i dag hørt så mange ytringer, som i realiteten er rettet mod kernen i fællesmarkedstanken og dets bureaukrati, at jeg gad vide, om det overhovedet kan lade sig gøre at nå frem til et resultat, som er acceptabelt for Danmark og for dette folketing.

Det er ganske klart, at på denne basis skal jeg foreslå at stemme imod den af hr. Ivar Nørgaard og af regeringspartierne foreslåede dagsorden. Den er for tilfældet blevet fikset nydeligt op med nordisk relevans, og de afsnit af dagsordenen har jeg sympati for — der skal nok blive brug for dem senere — men dagsordenens hovedparagraf, som giver tilslutning til fortsatte forhandlinger med fællesmarkedet, kan jeg ikke acceptere, og mit parti vil stemme imod dagsordenen.

Hvad hr. Sigsgaards oplysningsdagsorden angår, så har jeg megen sympati for intentionerne, men jeg har ikke megen sympati for, at denne debat skulle slutte med, at man vedtog at nedsætte en studiekreds — og sådan er dagsordenen formuleret. Den vil slå min egen meget vigtigere dagsorden ud, derfor vil jeg ikke stemme for den. Men jeg vil gerne sige til markedsministeren, som nu vil til at starte et mindre forlag med pjecer, hvilket på mange måder er udmærket: mon ikke det var en god idé efter al denne saglige kritiske information at publicere 2 pjecer til, én, som hed „For“, og én, som hed „Imod“, så det kunne blive lagt klart frem i hovedtræk, hvad af den megen lærdom, som står i de 12 andre pjecer, skulle bruges til. For selvfølgelig er der med den nuværende informationssituation i Danmark meget at blæse op imod for os, der synes, at fællesmarkedet ikke er nogen særlig lykkelig dannelse. En klar og koncis fremstilling, efterhånden som vi nærmer os afgørelsen, med argumenter for og argumenter imod, det synes jeg i og for sig regeringen skulle have interesse i at vi fik lagt på bordet. Det ville lette meget i